

KM veteraner 2022

Vi har årets KM 1. og 2. oktober bak oss, uten noen bindende avtale med værgudene. Likevel gikk det rimelig bra, i alle fall lørdagen, som ble riktig fin. Søndag var vi tilbake til bergensnormalen, med til dels heftig nedfallende vann. Været er som veteranlivet – storm veksler med stille, mørke skyer kommer uanmeldt. Men bak disse kommer gjerne et streif av sol som vi gleder oss hemningsløst over. På et KM slipper veteranene seg løs i gode samtaler, om ting som har vært og ting som vi kan se frem til. Det er gledelig å høre hvor lett folk snakker med hverandre, og fint å oppleve hvordan man gir andre utøvere tilbakemeldinger på prestasjonene. Her – fri for baktanker og lureri – får man gode tips om forbedringer som man kan arbeide videre med i den mørke årstid. Alle mottar innspillene med takk, og alle er glade for å kunne bidra.

Det var svært tilfredsstillende å kunne registrere at hele Veteranutvalget var til stede på Kuventrøe, noen som aktive, andre som pådrivere.

Et KM er både en avslutning og en begynnelse – vi nærmer oss avslutningen på idrettsåret 2022 samtidig som vi griper fatt i det nye året, med alt det det innebærer av utfordringer og gleder. Veteranene kan hygge seg med konkurranser helt til 31. desember, lenge etter at fristen for tilbakemeldinger av tellende resultater i seriene for lengst er ute for «de andre». Overgangen til en roligere periode frem til da vintertreningen begynner for alvor, er en viktig tid for ettertanke. Vi spør gjerne om svar på det viktige spørsmålet om hva vi driver med. Hva gir det oss av viktig føde for kropp og sjel, hvordan kan det gi oss motstandskraft mot alt det ubehagelige som kan ramme både yngre og eldre veteraner. Her er nok farene størst i de høyere aldersklasser, men vi ser at også veteraner under det halve århundret plutselig kan bli slått ned og at det kreves både mot og vilje til å bygge seg opp igjen.

Oppslutningen om KM, som i år ble arrangert for 6. gang på Kuventrøe, har ikke riktig tatt seg opp igjen etter avbruddene som koronaen førte med seg. Noen lag stilte likevel med store og trofaste grupper på nærmere tyve utøvere, andre hadde færre, og noen må vi bare ønske velkommen tilbake. Men vi følger med dem, og de skal vite at et kortere fravær oppfattes bare som noe naturlig og forbigående. En særlig takk til overskuddsmenneskene i